

Ясенъ Калояновъ

Пъсенъ

Въ златни люлки ти се будишъ,
родна моя ширъ,
а надъ твойгѣ ниви, влюбенъ,
броди младъ зефиръ.

Съ него бодъръ азъ ще мина
рано предъ зори,
презъ поля и презъ градини
съ китенъ снопъ зари.

Вървай, майко, азъ те любя,
любя твойга пръстъ,
и потъвамъ и се губя
въ твойга златна ръжъ.

Чуй ме, вижъ ме, разбери ме,
протегни ржце
и на свойта гръдь вземи ме
съ моето сърдце.

Въ златни люлки ти се будишъ,
родна моя ширъ,
а надъ твойгѣ ниви, влюбенъ,
броди младъ зефиръ.
